

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114224499
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1114224499.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a sudkýň JUDr. Otílie Belavej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: CBCI, spol. s r.o., so sídlom: Dunajská 25, 811 08 Bratislava, IČO: 31 376 444, zastúpený ŠTEPANOVSÝ & Partners, s.r.o., Žellova 6, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: E. C., G.. XX.XX.XXXX, K.: P. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpený AK Antol, s.r.o., so sídlom: Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, o zaplatenie 4.152,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C/7/2015-363 zo dňa 15.02.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (bývalého Okresného súdu Bratislava I) č.k. 7C/7/2015-363 zo dňa 15.02.2022 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.152,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2% ročne zo sumy 301,67 eur od 10.03.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 2% ročne zo sumy 3.850,80 eur od 7.9.2010 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na skutkové zdôvodnenie žaloby, v zmysle ktorej je žalobca výlučným vlastníkom nebytového priestoru nachádzajúceho sa na 1. nadzemnom podlaží budovy súp. č. XXXX na V. F. Č.. XX Z. K., kat. úz. Bratislava - A. M., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX. Žalobca ako prenajímateľ uzatvoril so žalovaným ako nájomcom dňa 01.12.2008 zmluvu o nájme nebytových priestorov (ďalej len „nájomná zmluva“), v ktorej sa zaviazal prenechať žalovanému do užívania priestor vymedzený v čl. I bod 1 nájomnej zmluvy a žalovaný sa zaviazal uhrádzať žalobcovi nájomné a náklady za služby spojené s nájmom, a to najneskôr do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca na základe žalobcom vystavenej faktúry v lehote jej splatnosti. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXX na nájomné a náklady za služby spojené s nájmom a faktúru č. XXXXXX na nedoplatok z vyúčtovania skutočných nákladov za služby súvisiace s nájmom, ktoré žalovaný čiastočne uhradil. Z faktúry č. XXXXXX vystavenej dňa 23.02.2010, splatnej dňa 09.03.2010, na sumu 1.501,67 eur, uhradil žalovaný k 27.08.2014 sumu 1.200 eur a k úhrade zostala suma 301,67 eur a z faktúry č. XXXXXX vystavenej dňa 23.08.2010, splatnej dňa 06.09.2010, na sumu

7.136 eur, žalovaný k 27.08.2014 uhradil sumu 3.285,20 eur a k úhrade zostala suma 3.850,80 eur, t.j. spolu žalovaný neuhradil sumu 4.152,47 eur titulom nájomného a nákladov za služby spojené s nájmom. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania podľa ust. čl. V, bod 3 nájomnej zmluvy a to 2,00 % ročne z dlžnej istiny od prvého dňa omeškania po splatnosti jednotlivých častí žalovanej sumy, nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou žalovanej sumy. Žalobca uviedol, že žalovaný uhradil v priebehu konania postupne sumu z faktúry č. XXXXXX, naposledy žalovaný uhradil dňa 18.04.2012 sumu 200 eur a v zmysle § 407 ods. 1 a ods. 3 Obchodného zákonníka žalovaný uznal aj zvyšok svojho záväzku, pričom začala plynúť nová 4 ročná premlčacia doba. Ďalej uviedol, že žalovaný odoberal elektrinu od žalobcu a samostatne aj od ZSE, pričom odber od žalobcu bol za spotrebu vzťahujúcu sa na klimatizáciu a vzduchotechniku, a ostatný odber na inom merači platil žalovaný priamo ZSE. Uviedol, že súhrnný odber na oboch meračoch zodpovedal približne aj spotrebe, ktorú mal nasledovný nájomca predmetného priestoru.

3. Žalovaný nárok žalobcu neuznal vzhľadom na to, že žalobcom vystavená faktúra č. XXXXXX podľa žalovaného neobsahovala vyčíslenie skutočných nákladov a právny dôvod, pre ktorý by mal uvedené náklady znášať, resp. spôsob výpočtu faktúry. Namietal, že všetky odôvodnené nároky žalobcu do dňa podania žaloby zaplatil. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania a to vzhľadom na skutočnosť, že podľa čl. V bodu 5 nájomnej zmluvy sa stala istina žalobcu splatnou v roku 2009 a 2010 (31.05.2009 a 31.05.2010) a faktúra č. XXXXXX bola splatná dňa 09.03.2010. Nárok žalobcu považoval za nedôvodný, keďže žalobca s ním uzatvoril dohodu o skončení nájmu a dohodu o spôsobe úhrady záväzku. Navyše žalovanému nebolo zrejmé, ako bola započítaná zložená kaucia na nároky žalobcu. Spochybnil aj podpísanie zmluvy o započítaní pohľadávok zo 14.7.2011. Žalovaný nepovažoval za dôvodné dodatočné náklady, ktoré mu boli fakturované za rok 2008. Poprel iba nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.747,47 eur predstavujúcej náklady za elektrickú energiu, pretože si jej odber zabezpečoval sám na základe zmluvy o združenej dodávke elektrickej energie zo dňa 2.2.2009. Pred uvedeným dátumom žalovaný odoberal elektrickú energiu na základe zmluvy o dodávke elektrickej energie uzatvorenej dňa 27.08.2007 so spoločnosťou CAFE 002 s.r.o. Namietal tiež, že uznanie dlhu je neúčinné, pretože ide o neexistujúci dlh.

4. Okresný súd Bratislava I po vykonanom dokazovaní rozhodol v poradí prvým rozsudkom č.k. 7C/7/2015-153 zo dňa 29.05.2017 tak, že žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na úhradu istiny v sume 4.152,47 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania v plnej výške. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na základe odvolania žalovaného rozsudkom č.k. 6Co/170/2018-208 zo dňa 22.02.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení skonštatoval, že napadnutý rozsudok je zmätočný, nekonzistentný, nepresvedčivý, v dôsledku čoho je v rozpore s § 220 ods. 2 CSP. V ďalšom konaní mal súd prvej inštancie postupovať v zmysle § 220 ods. 2 CSP a vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia, za aké obdobie požadoval žalobca úhradu za dodávku elektrickej energie, ktorými konkrétnymi faktúrami bola žalovanému táto úhrada vyúčtovaná, resp. čím bolo preukázané, že žalovaný skutočne odoberal elektrickú energiu v cene 3.757,47 eur a kto bol v zmluvnom vzťahu k dodávateľovi elektrickej energie v žalovanom období. Uviedol, že ak došlo medzi stranami k zápočtom, je potrebné jasne a jednoducho vysvetliť, ako sa dotýkajú nároku, ktorý je predmetom konania, pričom ide o dôkazné bremeno žalobcu, ktorý je povinný v konaní preukázať skutočnosť, z ktorých ním uplatnený nárok vyplýva. Taktiež odvolací súd uviedol, že je potrebné jasne a stručne vysporiadať sa s obranou žalovaného. Záverom zdôraznil, že v odôvodnení rozhodnutia má súd uviesť stručne a jasne predovšetkým zistený skutkový stav, právne posúdenie skutkového stavu a vysporiadanie sa s obranou protistrany.

5. Súd prvej inštancie po opätovnom prejednaní veci vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca je vlastníkom (okrem iných priestorov) aj nebytového priestoru na 1. nadzemnom podlaží v budove na V. F. Č. XX Z. K., ktorý bol predmetom zmluvy a žalovaný podnikal pod obchodným menom E. C. - E. od 1.7.2006 okrem iného v oblasti pohostinskej činnosti, pričom v čase do 17.2.2010 mal evidovanú prevádzkareň na adrese V. XX Z. K.. Z výpisu zo živnostenského registra mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný mal výkon činnosti pozastavený od 24.2.2010 do 24.2.2015. Zo zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej dňa 1.12.2008 medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným, vystupujúcim pod obchodným menom E. C. - TOMI ako nájomcom, bol predmetom nájmu nebytový priestor na V. F. Č. XX Z. K., na 1. nadzemnom podlaží, s výmerou 135,08 m². Súd prvej inštancie mal z faktúry č. XXXXXX zo dňa 23.2.2010 preukázané, že žalobca vyúčtoval žalovanému nájom a služby za mesiac február 2010 v celkovej výške 1.501,67 eur s lehotou splatnosti do 09.03.2010 a faktúrou

č. XXXXXX zo dňa 23.8.2010 žalobca vyúčtoval žalovanému skutočné náklady za služby spojené s nájmom nebytových priestorov za obdobie od 1.12.2008 do 19.2.2010 v celkovej výške 7.136 eur s lehotou splatnosti do 06.09.2010. Ďalej zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanému náklady za služby za obdobie 12/2008 až 2/2010 listom zo dňa 14.07.2011, informoval ho o výške skutočných súvisiacich nákladov a o spôsobe ich výpočtu. Podľa Vyúčtovacej tabuľky ako prílohy listu náklady žalovaného za obdobie 1.12.2008 do 31.12.2009 na elektrickú energiu predstavovali sumu 3.747,47 eur, a to na základe spotreby na elektromere č. XXXXXX, spotrebovanom množstve 20.478 kWh a cene 0,183 eur za 1 kWh. Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru a príslušenstva zo dňa 1.12.2008 medzi odovzdávajúcim CIBC spol. s r.o. a preberajúcim E. C. - TOMI súd prvej inštancie zistil, že pri preberaní nebytového priestoru bol pri vzniku nájmu stav elektromeru č. XXXXXX: XX.XXX,- C.. Zo zmluvy o vzájomnom zápočte pohľadávok ďalej zistil, že žalobca a žalovaný sa dohodli na zápočte žalovaným zloženej kaucie uhradenej v zmysle nájomnej zmluvy v sume 2.989,21 eur proti pohľadávke žalovaného z faktúry č. XXXXXX vo výške 7.136 eur za vyúčtovanie služieb od 1.12.2008 do 19.2.2010 s tým, že zvyšnú sumu 4.146,79 eur uhradí žalovaný na účet žalobcu. Podľa zmluvy o vzájomnom zápočte pohľadávok zo 14.07.2011 sa žalobca a žalovaný dohodli na zápočte pohľadávky žalovaného v sume 295,99 eur za opravu ZD (základu dane) vyúčtovania služieb od 1.1.2010 do 19.02.2010 proti pohľadávke žalobcu vo výške 4.146,79 eur z faktúry č. XXXXXX s tým, že zvyšnú sumu vo výške 3.850,80 eur sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi na jeho účet. Dňa 10.02.2010 žalobca ako veriteľ, žalovaný ako dlžník 1 a Q. L. ako dlžník 2 uzavreli Dohodu o spôsobe úhrady záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o nájme predmetného nebytového priestoru uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a CAFE 002 s.r.o. ako nájomcom dňa 01.08.2007. Dohodou o ukončení nájmu zo dňa 10.2.2010 sa žalobca so žalovaným dohodli na ukončení nájmu vzniknutého na základe zmluvy o nájme zo dňa 1.12.2008 s tým, že žalovaný odovzdá predmet nájmu do 19.02.2010. Odovzdávacím a preberacím protokolom z 19.2.2010 došlo medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom k odovzdaniu a prevzatíu nebytového priestoru, ktorý bol predmetom Nájomnej zmluvy, pričom v protokole bol uvedený stav elektromeru č. XXXXXX: XXXXX C.. Ďalej mal z výpisov z účtu žalobcu v období od 17.10.2011 do 18.4.2012 preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi celkom 1.200 eur s uvedením variabilného symbolu jednotlivých platieb: XXXXXX a osobou dlžníka E. C.. Zo zmluvy o združenej dodávke elektriny zo dňa 27.08.2007 uzatvorenej medzi CAFE 002 s.r.o. ako odberateľom so ZSE Energia, a.s. ako dodávateľom s miestom spotreby V. XX, K., číslo miesta spotreby: XXXXXXXXXXXX súd prvej inštancie zistil, že žalovaný následne ako odberateľ uzatvoril na uvedené miesto spotreby a číslo miesta spotreby zmluvu o združenej dodávke elektriny dňa 2.2.2009, pričom zmluvný vzťah žalovaného trval do 01.03.2010. Ďalej zistil, že ZSE Energia, a.s. faktúrou zo dňa 04.03.2010 vyúčtovala žalovanému za odber energie sumu 341,77 eur za obdobie od 1.1. do 1.3.2010, pričom od 4.2.2010 do 22.3.2010 ZSE voči žalovanému evidovala 3 neuhradené faktúry v celkovej sume 959,04 eur. Z tzv. opravnej faktúry ZSE Energia a.s. zo dňa 12.4.2010 súd prvej inštancie zistil, že žalovanému bol vyúčtovaný preplatok vo výške 397,97 eur za obdobie od 1.1.2010 do 1.3.2010 podľa spotreby na prístroji č. XXXXXX. Faktúra bola vystavená z dôvodu ukončenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Z odovzdávacieho a preberacieho protokolu uzatvoreného medzi žalobcom ako preberajúcim a Walker s Street s.r.o. ako odovzdávajúcim z 09.10.2012 ďalej zistil stav elektromeru č. XXXXXX: XXXXX C. a stav elektromeru garáž č. XXXXX: XXXXX C..

6. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 15.02.2022 nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom, ktorý navrhoval doplniť dokazovanie pripojením faktúr od ZSE Energia, a.s., a to za fakturačný elektromer v garáži, ktorú užíval žalobca za účelom preukázania, že zaplatil dodávateľovi elektrickej energie vyššiu sumu ako tá, ktorá je predmetom konania, nakoľko mal za to, že táto spotreba pozostávala zo spotreby klimatizácie a vzduchotechniky žalovaného a zvyšok pripadal na osvetlenie garáže a garážovú bránu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vykonaním predmetného dôkazu by sa mohla preukázať iba skutočnosť, že žalobca odoberal a prípadne uhrádzal elektrickú energiu spotrebovanú v garáži, ktorú sám užíval, nepreukázal by však prepojenie so sporným elektromerom, ktorý mal merať elektrickú energiu spotrebovanú žalovaným, a preto s poukazom na zásadu hospodárnosti konania a nedôvodnosť uvedeného dôkazu súd prvej inštancie uvedený dôkaz nevykonal.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 261 ods. 1, § 323 ods. 1, § 369 ods. 1, ods. 2, § 397, § 407 ods. 1, ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 391 ods. 2 CSP a dospel súd k záveru o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku. Poukázal na to, že žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzatvorili dňa 1.12.2008 zmluvu o nájme nebytových priestorov, na základe ktorej mal žalovaný v nájme nebytový priestor na 1. nadzemnom podlaží na V. F. XX Z. K.. Nájom

trval do 19.02.2010, žalobca vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXX zo dňa 23.2.2010 za nájom a služby za mesiac február 2010 v celkovej výške 1.501,67 eur s lehotou splatnosti 09.03.2010 a faktúru č. XXXXXX zo dňa 23.8.2010, ktorou žalovanému vyúčtoval skutočné náklady za služby spojené s nájomom nebytových priestorov za obdobie od 1.12.2008 do 19.2.2010 v celkovej výške 7.136 eur s lehotou splatnosti 06.09.2010. Vzhľadom na to, že uvedená nájomná zmluva bola uzatvorená medzi právnickou osobou podnikateľom (žalobcom) a fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie (žalovaným) pri výkone ich podnikateľskej činnosti, súd prvej inštancie vyhodnotil vzťah sporových strán ako podnikateľský podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb.

8. Žalovaným vznesenú námietku premlčania, že žalobca si mal svoje nároky v zmysle čl. V bodu 5 nájomnej zmluvy uplatniť do 31.05.2010, súd prvej inštancie posudzoval vo vzťahu k nároku žalobcu z každej z faktúr osobitne. Uviedol, že z faktúry č. XXXXXX si žalobca uplatnil zaplatenie sumy 301,67 eur a celková hodnota faktúry bola 1.501,67 eur. Súd prvej inštancie považoval pre posúdenie premlčania za rozhodujúcu skutočnosť, že žalovaný splácal fakturovanú sumu viacerými čiastkovými plneniami, v ktorých uviedol číslo predmetnej faktúry, ako aj osobu dlžníka. Žalovaný uhradil poslednú čiastkovú platbu dňa 18.04.2012 a celkom spolu vo výške 1.200 eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutím čiastočnej úhrady na faktúru č. XXXXXX žalovaný podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka uznal aj zvyšok istiny faktúry a zaplatením uvedenej poslednej platby mu začala podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka plynúť nová všeobecná štvorročná premlčacia doba, ktorá plynula od 18.4.2012 do 18.04.2016. S poukazom na § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka súd prvej inštancie ustálil, že žalovaný si bol vedomý toho, že má voči veriteľovi väčší záväzok, ktorého časť platil a tým uznal celý zvyšok záväzku. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cob/7/2019 zo dňa 05.03.2019. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žaloba bola podaná na súd dňa 28.08.2014, t.j. pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej uviedol, že z faktúry č. XXXXXX si žalobca uplatnil zaplatenie sumy 3.850,80 eur. Súd prvej inštancie považoval pre posúdenie premlčania za rozhodujúcu skutočnosť vyhlásenie žalovaného o úhrade tejto sumy v zmluve o vzájomnom zápočte pohľadávok zo dňa 14.07.2011, ktorú vyhodnotil ako uznanie záväzku podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže záväzok žalovaného bol jednoznačne špecifikovaný a bezvýhradný. Uviedol, že žalovaný explicitne svoj podpis na zmluve nepoprel a ani nijakým spôsobom nepreukázal, že zmluvu nepodpísal. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že došlo k pretrhnutiu štvorročnej premlčacej doby, ktorá odo dňa uznania záväzku začala plynúť znova, a ktorá by uplynula dňa 14.07.2015 a vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súd dňa 28.08.2014, bola podaná pred uplynutím premlčacej doby, preto námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako sporný nárok žalobcu, ktorý si uplatňoval na základe faktúry č. XXXXXX, naopak, nárok žalobcu vo výške 301,67 eur vyplývajúci z faktúry č. XXXXXX, predstavujúci nájomné za prenajaté nebytové priestory za mesiac február 2010 a preddavok na náklady na služby spojené s nájomom za rovnaké obdobie vyhodnotil ako nesporný, a preto žalovanú sumu priznal žalobcovi v požadovanej výške. Vo vzťahu k nároku žalobcu, ktorý si uplatňoval voči žalovanému na základe faktúry č. XXXXXX sumu 3.850,80 eur, žalovaný namietal, že predmetná faktúra bola vystavená po dobe určenej na vyúčtovanie a napokon poprel len nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.747,47 eur predstavujúcej náklady za elektrickú energiu, pretože si jej odber zabezpečoval sám na základe zmluvy o združenej dodávke elektrickej energie zo dňa 2.2.2009. Súd prvej inštancie ustálil, že zvyšok uvedeného nároku, t.j. 103,33 eur, nebol medzi stranami konania sporný. K námietke žalovaného, že žalobca si mal svoj nárok v zmysle čl. V bodu 5 nájomnej zmluvy uplatniť do 31.5.2010, súd prvej inštancie uviedol, že z predmetného článku nájomnej zmluvy, ani z inej jej časti nevyplýva žiadna splatnosť nárokov žalobcu voči žalovanému, iba povinnosť žalobcu vyčíslieť skutočné náklady do 30.05. nasledujúceho kalendárneho roka, avšak nesplnenie tejto povinnosti zmluva ani zákon nepostihuje žiadnymi osobitnými právnymi dôsledkami, s výnimkou prípadného premlčania nároku, a preto uvedená námietka nemala žiadny vplyv na žalobcom uplatnený nárok. Súd prvej inštancie poznamenal, že nájom sa skončil vo februári 2010, a teda žalobca v zmysle predmetného článku mohol svoj nárok vyčíslieť do 30.5.2011, pričom uvedená faktúra bola vystavená 23.08.2010. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP posudzoval, za aké obdobie požadoval žalobca úhradu za dodávku elektrickej energie, ktorými konkrétnymi faktúrami bola žalovanému táto úhrada vyúčtovaná, čím bolo preukázané, že žalovaný skutočne odoberal elektrickú energiu v cene 3.757,47 eur a kto bol vlastne v zmluvnom vzťahu k dodávateľovi elektrickej energie v žalovanom období. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že predmetná faktúra v celkovej výške 7.136 eur predstavovala vyúčtovanie skutočných nákladov na služby spojené s nájomom predmetného nebytového

priestoru za celé obdobie nájmu, t.j. od 1.12.2008 do 19.2.2010, teda aj úhradu za dodávku elektrickej energie žalobca požadoval za uvedené obdobie. Dodal, že podľa vyúčtovacej tabuľky ako prílohy listu z 14.07.2011 náklady žalovaného na elektrickú energiu za obdobie 1.12.2008 do 31.12.2009 predstavovali sumu 3.747,47 eur, a to na základe spotreby na elektromere č. XXXXXX.

10. K námietke žalovaného, že predmetné náklady za elektrickú energiu sú nedôvodné, keďže elektrickú energiu si platil sám, pričom preukázal, že dňa 2.2.2009 uzavrel so ZSE Energia, a.s. zmluvu o dodávke elektrickej energie do prenajatého priestoru na V. XX Z. K., súd prvej inštancie uviedol, že aj keď žalovaný preukázal samostatný odber elektrickej energie v prenajatom priestore od 02.02.2009 do marca 2010, aj z faktúr, ktoré predložil za úhradu elektrickej energie za január až marec 2010 vyplýva, že elektrina mu bola vyúčtovaná podľa spotreby na prístroji č. XXXXXX, avšak v preberacom protokole pri začiatku nájmu z 1.12.2008, ako aj v odovzdávacom protokole z 19.2.2010 je uvedený elektromer č. XXXXXX. Stotožnil sa tak s argumentáciou žalobcu, že elektrická energia v predmetnom priestore bola zabezpečovaná samostatne žalovaným cez jeho zmluvu s dodávateľom (cez elektromer XXXXXX uvedený vo faktúrach žalovaného), ale čo sa týka klimatizácie a vzduchotechniky, tu zabezpečoval elektrickú energiu žalobca a táto bola meraná meračom č. XXXXXX. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelovú obranu žalovaného, že vôbec od žalobcu nemal zabezpečenú elektrickú energiu, keď jej zabezpečenie k predmetnému nebytovému priestoru je výslovne obsiahnuté aj v čl. 1.2 a v čl. V. bod 4 nájomnej zmluvy, ktorú žalovaný podpísal, tak ako aj pri preberaní a odovzdávaní nebytového priestoru podpísal vyššie uvedené odovzdávacie a preberacie protokoly, kde je jednoznačne špecifikovaný uvedený elektromer a jeho stav v čase prevzatia priestoru 1.12.2008 žalovaným bol XXXXX C., pričom v čase odovzdania priestoru žalovaným dňa 19.2.2010 bol vo výške 44448 kWh. Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na „Vyúčtovanie nákladov za služby za obdobie 12/2008 až 2/2010 zo dňa 14.07.2011, kde bola jednoznačne uvedená časť sumy pripadajúca na elektrickú energiu a výška sumy, v ktorej bola obsiahnutá aj suma za elektrickú energiu bola jednoznačne uvedená v zmluve o vzájomnom zápočte pohľadávok, pričom všetky tieto dokumenty žalovaný riadne podpísal, pričom výhradu o tom, že si elektrickú energiu zabezpečoval len sám na základe zmluvy so ZSE Energia, a. s. vzniesol až takmer po dvoch rokoch súdneho procesu a 6 rokoch od vzniku nároku. Uviedol, že argumentáciu žalobcu o dvoch elektromeroch potvrdzujú i doklady od nasledovného nájomcu predmetného priestoru, a to odovzdávajúci a preberací protokol s Walker s Street s.r.o. z 09.10.2012, kde je uvedený aj stav elektromeru garáž č. XXXXXX a ďalšieho elektromeru č. XXXXXXX, a tiež vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním nebytového priestoru za r. 2013-2015 spoločnosti UNIM s.r.o. ako ďalšieho nájomcu uvedeného priestoru, z ktorých vyplýva, že aj tento nájomca uhradil žalobcovi v rámci vyúčtovania aj elektrickú energiu na podklade elektromeru č. XXXXXX, keď mal so ZSE Energia, a.s. uzatvorenú aj samostatnú zmluvu na dodávku elektrickej energie (elektromer XXXXXXX). Zhrnul, že žalovaný nijako nepreukázal tvrdenie, že elektrotechnika kaviarne, ktorú prevádzkoval v uvedenom nebytovom priestore nebola napojená na elektromer žalobcu.

11. K námietke žalovaného, že v preberacom protokole z 1.12.2008 je číslo elektromeru preškrtnuté a nahradené číslom XXXXXX, pričom pri oprave nie je vyznačený jeho podpis, len podpis odovzdávajúceho a na odovzdávacom protokole je číslo elektromeru dopísané rukou, súd prvej inštancie s poukazom na argumentáciu žalobcu uviedol, že zrejme nebolo v čase prípravy protokolov známe aktuálne číslo elektromera, tak bolo pri odovzdávaní 1.12.2008 opravené v zmysle aktuálneho stavu a z tohto dôvodu aj dopísané do protokolu z 19.2.2010. K námietke žalovaného týkajúcej sa nedôvodnosti nároku žalobcu aj z dôvodu, že s ním uzatvoril dohodu o skončení nájmu a dohodu o spôsobe úhrady záväzku, súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dohoda o spôsobe úhrady záväzku a uznanie záväzku z 10.02.2010 sa vzťahovala na záväzok predchádzajúceho nájomcu CAFE 002 s.r.o., ktorý mu vznikol neuhradením skutočných nákladov na plnenie súvisiace z užívaním nebytového priestoru za rok 2008, ku ktorému žalovaný pristúpil dohodou o pristúpení k záväzku.

12. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca a žalovaný sa dohodli na základe zmluvy o zápočte pohľadávok na zápočte žalovaným zloženej kaucie uhradenej v zmysle nájomnej zmluvy v sume 2.989,21 eur proti pohľadávke žalovaného z faktúry č. XXXXXX vo výške 7.136 eur za vyúčtovanie služieb od 1.12.2008 do 19.2.2010 s tým, že zvyšnú sumu 4.146,79 eur žalovaný uhradí na účet žalobcu. Ďalej uviedol, že ďalšou zmluvou o vzájomnom zápočte pohľadávok z 14.07.2011 sa žalobca a žalovaný dohodli na zápočte pohľadávky žalovaného v sume 295,99 eur za opravu ZD (základu dane) vyúčtovania služieb od 1.1.2010 do 19.02.2010 vyplývajúcej z faktúry

XXXXXX proti pohľadávke žalobcu vo výške 4.146,79 eur z faktúry č. XXXXXX s tým, že zvyšnú sumu vo výške 3.850,80 eur sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi na jeho účet, ktorú sumu sa v konaní domáhal na základe zmluvy č. XXXXXX žalobca. K námietke žalobcu, že nie je teda jasné, že v tejto dosiaľ neuhradenej sume sa skrýva celá spotreba elektriny predstavujúca 3.747,47 eur, pričom táto sa podľa jeho názoru uhradila pomerne spolu s úhradou ostatných energií, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nijako presne nešpecifikoval, z akých zložiek a v akej výške po vykonaných započítaniach predmetná žalovaná suma pozostáva, pričom žalovaný vzniesol voči uplatnenej sume obranu vo výške pôvodne vyčíslenej sumy za elektrickú energiu. Zmluvu o vzájomnom zápočte zo 14.07.2011 právne posúdil ako uznanie dlhu podľa § 323 Obchodného zákonníka a účinkom uznania záväzku je predovšetkým vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky, že záväzok v čase uznania a v uznanom rozsahu trvá. Súd prvej inštancie mal za to, že dlžník (žalovaný) takéto dôkazné bremeno neunesol, avšak viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v bode 11. jeho zrušujúceho uznesenia č.k. 6Co/170/2018, ktorý uviedol, že je to žalobca, ktorý je povinný v konaní preukázať skutočnosť, z ktorých ním uplatnený nárok vyplýva, skonštatoval, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, a preto mu priznal v plnej výške aj sumu nároku uplatnenú na základe faktúry č. XXXXXX vo výške 3.850,80 eur. Súd prvej inštancie tak zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi žalovanú sumu v súčte nárokov 3.850,80 eur a 301,67 eur sumu 4.152,47 eur.

13. V súvislosti so žalobcom uplatnenými úrokmi z omeškania súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj príslušenstvo spočívajúce v úroku z omeškania v zmysle článku V.3 nájomnej zmluvy vo výške 2 % ročne zo sumy 301,67 eur od 10.3.2010 do zaplatenia a vo výške 2 % ročne zo sumy 3.850,80 eur od 7.9.2010 do zaplatenia. Zhrnul, že suma 301,67 eur bola žalobcom uplatnená na základe faktúry č. XXXXXX splatnej 09.03.2010 a suma 3.850,80 eur bola uplatnená na základe faktúry č. XXXXXX splatnej 06.09.2010, preto keďže žalovaný nezaplatil peňažný záväzok, dostal sa do omeškania nasledovným dňom po splatnosti uvedených súm. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie v zmysle § 369 Obchodného zákonníka žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške dohodnutej v článku V. 3 nájomnej zmluvy.

14. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech voči žalovanému, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

15. Proti uvedenému rozsudku v celom rozsahu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil, žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu bol dôvodný tvrdiac, že faktúra č. XXXXXX neobsahovala vyčíslenie skutočných nákladov, právny dôvod, pre ktorý by mal uvedené náklady znášať žalovaný a ani spôsob výpočtu týchto nákladov. Uviedol, že odôvodnené nároky žalobcu uhradil do podania žaloby. Mal za to, že v prípade zaplatenia žalobcom požadovaných súm by došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal najmä na skutočnosť, že v zápisnici o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru zo 04.12.2008 je číslo elektromera XXXXXX preškrtnuté a nahradené číslom XXXXXX, pričom pri oprave nie je vyznačený podpis E. C., ale výlučne iba podpis odovzdávajúcej osoby. Uviedol, že na odovzdávacom a preberacom protokole z 19.02.2010 je číslo elektromeru dopísané rukou a je možné, že bolo doplnené až po podpise predmetného odovzdávacieho protokolu, preto nemôžu úplne preukázať skutkový stav. Opätovne zdôraznil, že žalovaný odoberal energiu od ZSE a sám si ju aj hradil vzhľadom na to, že elektrotechnika kaviarne nebola napojená na elektromer žalobcu, o čom svedčí technická správa vyhotovená Ateliérom verejného stravovania, ako aj účel kolaudácie. Uviedol, že predmetná prevádzka nemohla spotrebovať žalobcom tvrdené množstvo energie vzhľadom na to, že sa v nej podávali iba nápoje. Má za to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že elektromer č. XXXXXX slúžil na meranie odberu elektrickej energie dodávanej žalovanému a spotrebovanej na prevádzku vzduchotechniky a klimatizácie. Nestotožnil sa preto s právnym záverom súdu prvej inštancie o spotrebe elektrickej energie dodávanej žalovanému a ani o povinnosti žalovaného zaplatiť túto údajnú spotrebu. Zároveň poukázal na skutočnosť, že prevádzka žalovaného nemohla teoreticky spotrebovať žalobcom tvrdené množstvo energie vzhľadom na to, že sa v nej podávali iba nápoje a nie jedlá a súčet spotreby elektrických spotrebičov nemohol ani teoreticky spotrebovať žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie dlhu.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť. Uviedol, že právnym dôvodom, pre ktorý je žalovaný povinný zaplatiť spornú sumu 3.850,80 eur je zmluva o nájme uzatvorená medzi stranami sporu, preberacie protokoly z 01.12.2008 a z 19.02.2020, vyúčtovanie a zmluva o vzájomnom zápočte pohľadávok uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, ktorými strany sporu započítali proti pohľadávke žalobcu vyplývajúcej z faktúry č. XXXXXX pohľadávky žalovaného. Uviedol, že žalovaný uznal neuhradený zvyšok fakturovanej sumy a žalovaný sa výslovne zaviazal uhradiť zvyšok predmetnej faktúry. Skonštatoval, že uznaním dlhu prešlo dôkazné bremeno v spore o neexistenciu dlhu vyplývajúceho z faktúry č. XXXXXX na žalovaného. Žalobca však aj nad rámec svojho dôkazného bremena produkoval dôkazy, ktorými bol dlh žalovaného v celom rozsahu preukázaný. Mal za to, že vyčíslenie fakturovaných nákladov nemusí byť obsiahnuté priamo vo faktúre, ale vo vyúčtovaní, ktoré je prílohou listu žalobcovi z 14.07.2011, a ktoré podrobne vyčísluje výšku nákladov. Skutočnosť, že žalovaný v prenajatom priestore odoberal elektrickú energiu aj od žalovaného, ktorej spotreba bola meraná meračom č. XXXXXX podľa žalobcu vyplýva zo zmluvy o nájme podľa čl. V. bodu 4, v ktorom je uvedená dodávka elektrickej energie súčasťou služieb spojených s nájmom, ktoré zabezpečuje žalobca, ako aj z oboch protokolov podpísaných žalobcom a žalovaným, kde je uvedené číslo a stav elektromera. Uviedol, že žalovaný nespochybňoval dodávku elektrickej energie ani po prevzatí listu žalobcu, ako aj po prevzatí vyúčtovania. Navyše žalobca podpísal ďalšie preberacie protokoly s osobami, ktorým predmetný nebytový priestor prenajímal po skončení vzťahu so žalovaným, kde je uvedený stav elektromera č. XXXXXX, pričom aj títo nájomcovia v danom nebytovom priestore odoberali elektrickú energiu sčasti od ZSE a sčasti od žalobcu. Dodal, že spotreba energie, ktorej úhradu žalobca požadoval od žalovaného je primeraná vzhľadom na to, že sa jednalo o plochu vyše 135 m² s presklenou stenou a kapacitou desiatok návštevníkov, kde boli vysoké nároky na chladenie a výmenu vzduchu. Záverom uviedol, že pri započítaniach, ktoré boli predmetom zmlúv, strany neurčili, s ktorou časťou celkovej fakturovanej sumy vo faktúre č. XXXXXX vystavenej žalobcom, resp. z vyúčtovania na sumu 7.136 eur sa započítavajú vzájomné pohľadávky žalovaného. Dodal, že strany neurčili, či sumy 2.989,21 eur a 259,99 eur sa započítavajú na náklady na vodné a stočné, elektrickú energiu, teplo, osvetlenie spoločných priestorov, odvoz a likvidáciu odpadu, zimnú údržbu alebo DPH. Uzavrel, že záväzky žalovaného majú rovnakú splatnosť. Skonštatoval, že započítavaná suma (2.989,21 eur a suma 259,99 eur, t.j. spolu 3.850 eur) pripadla pomerne na všetky zložky fakturovaných nákladov. Neuhradený zvyšok fakturovanej sumy z faktúry č. XXXXXX predstavujúci sumu 3.850 eur zahŕňal nielen náklady na elektrickú energiu (53,96 % zo sumy 3.747,47 eur), ale aj vodné a stočné (53,96 % zo sumy 812,33 eur, teplo (53,96 % zo sumy 3.192,59 eur), osvetlenie spoločných priestorov (53,96 % zo sumy 107,28 eur), odvoz a likvidácia odpadu (53,96 % zo sumy 185,57 eur), zimnú údržbu (53,96 % zo sumy 11,98 eur) a DPH (53,96 % zo sumy 1.139,36 eur), pričom žalovaný namietal iba náklady na elektrickú energiu.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie po opätovnom prejednaní veci, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie na objasnenie sporných skutočností a dospel k správne právnemu záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho nároku a to žalovaným neuhradenú sumu vo výške 4.152,47 eur, ktorá predstavovala vyúčtovanie skutočných nákladov na služby spojené s nájmom predmetného nebytového priestoru za obdobie trvania nájmu od 01.12.2008 do 19.02.2010, a ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná na základe faktúr č. XXXXXX a č. XXXXXX, vyplývajúca zo zmluvy o nájme nebytových priestorov z 01.12.2008, vyúčtovania nákladov za služby za obdobie 12/2008 až 02/2010

zo 14.07.2011, faktúry XXXXXX k oprave základu dane za celkové vyúčtovanie, zmluvy o vzájomnom zápočte pohľadávok, dohody o spôsobe úhrady záväzku zo dňa 10.02.2010, dohody o ukončení nájmu z 10.02.2010, odovzdávacieho a preberacieho protokolu z 19.02.2010, výpisov z účtu žalobcu vedeného v ČSOB, a.s. č. XX Q. XX/XXXX, výpisov z účtu žalobcu vedeného v Tatra banke, a.s. z 2.2. a 18.4.2012, zmluvy o združenej dodávke elektriny z 27.08.2007 a 2.2.2009, faktúry za odber elektriny odberateľovi UNIM s.r.o. z 04.01.2013, 31.12.2013, 7.11.2016, zmluvy o nájme nebytových priestorov uzatvorená medzi žalobcom ako prenajímateľom a UNIM s.r.o. ako nájomcom z 9.10.2012, situačného plánu nebytového priestoru, zmluvy o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru z 1.12.2008, faktúry od ZSE Energia, a.s. z 12.04.2010 a z 04.03.2010, mailovej komunikácie zo 06.10.2016, výpisov z účtu žalobcu v ČSOB XX/XXXX, XX/XXXX, XX/XXXX k platbám spoločnosťou UNIM, s.r.o., vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním nebytových priestorov za r. 2013 až 2015 vystaveného žalobcom spoločnosťou UNIM s.r.o., z rozpisu spotreby elektrickej energie žalovaným od 1.12.2008 do 12.2.2010 a spoločnosťou UNIM s.r.o. v predmetnom priestore, odovzdávacieho - preberacieho protokolu z 09.10.2012 a 6 ks fotografií nebytového priestoru.

21. V konaní bolo teda preukázané, že faktúra č. XXXXXX na úhradu žalobcom požadovanej sumy vystavená v celkovej výške 7.136 eur, predstavovala vyúčtovanie skutočných nákladov na služby spojené s nájmom nebytového priestoru za obdobie od 01.12.2008 do 19.02.2010, teda aj náklady za úhradu na dodanie elektrickej energie. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že elektrická energia v nebytovom priestore bola zabezpečovaná zmluvným spôsobom samostatne žalovaným s dodávateľom (cez elektromer č. XXXXXX), ale aj žalobcom (cez elektromer č. XXXXXX). Súd prvej inštancie ďalej v súvislosti so započítaním pohľadávok žalobcu a žalovaného mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca a žalovaný sa dohodli na základe zmluvy o započítaní pohľadávok na zápočte kaucie žalovaného vo výške 2.989,21 eur proti pohľadávke žalobcu z faktúry č. XXXXXX vo výške 7.136 eur za vyúčtovanie poskytnutých služieb za obdobie od 01.12.2008 do 19.02.2010 a zostávajúcu časť na úhradu, t.j. sumu 4.146,79 eur, mal žalovaný uhradiť žalobcovi. Ďalej zmluvou o započítaní pohľadávok z 14.07.2011, ktorú súd prvej inštancie správne právne posúdil ako uznanie dlhu podľa § 323 Obchodného zákonníka, sa žalobca a žalovaný dohodli na zápočte pohľadávky žalovaného v sume 295,99 eur za vyúčtovanie služieb v období od 01.01.2010 do 19.02.2010 na základe faktúry č. XXXXXX proti pohľadávke žalobcu vo výške 4.146,79 eur z faktúry č. XXXXXX s tým, že zvyšnú sumu 3.850,80 eur mal žalovaný uhradiť na účet žalobcu. Vzhľadom na to, že v konaní nebol sporný žalobcom uplatnený nárok vyplývajúci z faktúry č. XXXXXX, ktorý predstavoval dlžné nájomné za prenájom nebytového priestoru za mesiac február 2010 a preddavok na náklady na služby spojené s nájmom za rovnaké obdobie, a to vo výške 301,67 eur, ktorý žalovaný uznal, správne postupoval súd prvej inštancie, ak zaviazal žalovaného na úhradu žalovanej sumy vo výške 4.152,47 eur spolu so žalobcom uplatnenými úrokmi z omeškania. Námietku žalovaného týkajúcu sa žalobcom nepreukázanej spotreby elektrickej energie dodávanej žalovanému, s poukazom na vyššie uvedené v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, a to aj po zohľadnení námietky žalovaného vo vzťahu k odovzdávajúcemu a preberaciemu protokolu z 19.02.2010 a aj k zápisnici o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru a príslušenstva z 04.12.2008.

22. Odvolací súd navyše dodáva, že žalovaný svoju odvoláciu argumentáciu vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu súdu prvej inštancie o spotrebe elektrickej energie dodávanej žalovanému žalobcom oprel o pre neho podstatné tvrdenie, že v zápisnici o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru z 04.12.2008 je číslo elektromera XXXXXX preškrtnuté a nahradené číslom XXXXXX, pričom pri oprave nie je vyznačený podpis E. C., ale výlučne iba podpis odovzdávajúcej osoby, a že na odovzdávacom a preberacom protokole z 19.02.2010 je číslo elektromera dopísané rukou, a preto mohlo byť dopísané až po podpise tohto protokolu, z ktorého dôvodu neuznával údaje v ňom uvedené, t.j. číslo a stav elektromera, preto nemôžu úplne preukázať skutkový stav.

23. Z obsahu zápisu o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru a príslušenstva zo dňa 04.12.2008 vyplýva, že v deň odovzdania nebytového priestoru bol stav odberného merača - elektromera č. XXXXXX C., ktoré číslo elektromera je napísané rukou a predtlačené číslo elektromera XXXXXX je rukou prečiarknuté, súčasne je k prečiarknutému číslu elektromera uvedená poznámka označená hviezdíčkom, ku ktorej je pripojený nečitateľný podpis, teda popis nejakej osoby, ktorá nie je identifikovaná a tento podpis sa nezhoduje ani s podpisom preberajúceho T. P. V. a ani s podpisom odovzdávajúceho E. C., hoci žalovaný tvrdí, že sa jedná o podpis odovzdávajúcej osoby. Rovnako je do predtlačenej časti rukou napísaný aj stav elektromera. Túto zápisnicu za preberajúceho podpísal T. P. V.R. a za

odovzdávajúceho E. C., hoci z úvodných informácií tohto zápisu vyplýva, že odovzdávajúcim je spol. CBCI spol. s.r.o. zastúpený prokuristom T. P. V. a preberajúcim je E. C. - TOMI, zastúpený E. C.T..

24. Z odovzdávacieho a preberacieho protokolu nebytového priestoru zo dňa 19.02.2010 vyplýva, že stav odberného merača - elektromeru č. XXXXXX, ktoré číslo elektromerača je rovnako napísané rukou, bol XXXXX C. ku dňu 19.02.2010 a na konci tohto textu sú pripojené podpisy preberajúceho/ prenajímateľa za spoločnosť CBCI spol. s.r.o. a odovzdávajúceho/nájomcu E.Q. C.Q..

25. Ak teda dôvodom spochybňujúcim skutočný stav ohľadom čísla a stavu elektromera na odovzdávacom a preberacom protokole zo dňa 19.02.2010 a zápise o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru zo dňa 04.12.2008 je skutočnosť, že v protokole/v zápise absentuje údaj o čísle elektromeru a na ňom vykazujúcu spotrebu elektrickej energie, potom žalovanému ako osobe spôsobiléj na právne úkony muselo byť zrejmé, že podpísaním preberacieho a odovzdávajúceho protokolu/zápisu o odovzdaní a prevzatí nebytového priestoru bez uvedenia údajov o čísle a stave elektromeru, týmto zobral na seba zodpovednosť za údaje uvedené v protokole/v zápise, ktoré aj na znak svojho súhlasu podpísal. Svojim podpisom teda potvrdil pravosť údajov v ňom uvedených. Tiež je potrebné dodať, že žalovaný svoje tvrdenie o nesprávnych údajoch ohľadom elektromera žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal a jeho odvolaciu námietku je potrebné vyhodnotiť ako účelové tvrdenie v snahe vyhnúť sa splneniu si svojej zmluvnej povinnosti voči žalobcovi.

26. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie sa dôsledne zaoberal posúdením dôvodnosti podanej žaloby, a to z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyšli najavo, následne tieto v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 v spojení s § 191 CSP) vyhodnotil legitímnym spôsobom vrátane žalobcom vnesenej námietky premlčania žalobou uplatneného nároku a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, ktoré aj premietol do svojho rozhodnutia. Súd prvej inštancie veľmi prehľadne uviedol, na základe akého právneho titulu žalobca uplatňuje nárok na úhradu dlžnej pohľadávky, a to na základe faktúr č. XXXXXX a č. XXXXXX vystavených žalobcom na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov a zrozumiteľne vysvetlil svoje právne úvahy vedúce ho k záveru, že vo vzťahu k tomuto titulu žalobca dôkazné bremeno o splnení zákonných predpokladov pre priznanie tejto úhrady splnil. Jeho závery sú konzistentné a dostatočne preskúmateľné pre obe strany sporu a taktiež i pre odvolací súd.

27. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, považuje odvolací súd skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne. Odvolacie námietky uplatnené žalovaným v podanom odvolaní nie sú dôvodné, nevyplývajú z obsahu spisu, o takýchto okolnostiach nepredložil žiadne dôkazy a tak takéto námietky nie sú spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. Skutkové zistenia súdom prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, a preto sa v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP odvolací súd s napadnutým rozhodnutím v celom rozsahu stotožňuje.

28. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým

nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

29. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že obsah odvolania podaného žalovaným nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).